

Love, som kunne beskytte dem i Besiddelsen af deres Eiendom, saa mener jeg, at den lovgivende Magt vil begaae en Uretfærdighed, saalænge den ikke giver dem Midler, hvorved de kunne beskytte deres Eiendom, og et af disse Midler er, efter min Formening, Ret til at udøve Jagten. Det er rigtignok antaget af nogle af de ærede Rigsdagsmænd, som f. Ex. den ærede Rigsdagsmand for Hørsens (Herrisd), at det kun var Kron- og Daavildtet, som gjorde Skade; men jeg er af den modsatte Mening. Jeg siger, at Ræven gjør ogsaa Skade; Bunken gjør betydelig Skade, især paa Eiendomme, hvor Træer opvæktes; og jeg skal tillade mig den Bemærkning, at Landboerne hos os, navnlig Fæstebonden og Urvefæsteren, ikke alene give Tiende i Korn, men ogsaa give Tiende af deres Kreaturer; de give saaledes Tiende af Høns, Gæs, Kalkuner, Lam og Grise, og at det hænder sig ikke sjældent i den Egn, hvorfra jeg er, at efterat vi have betalt vor Tiende til Præst og Godseier, saa tager Ræven og Høgen Resten, saaledes at man ikke faaer en Smule til sit eget Brug. Man kan see af vor tidligere Lovgivning, at det har været den lovgivende Magt om at gjøre at skaffe Jordbrugeren Fred paa hans Jord. Det er nemlig fastsat i Frdn. af 29de October 1794, at hoi Optagelsespenge skulde gives for tamme Kreaturer, som findes paa en Mand's Mark, men der bestemmes ingen Straf for den Skade, som vilde Kreaturer anrette, tværtimod, dem maa man hverken fange eller skyde. Det er ogsaa besynderligt, at man i dette Lovudkast har foreslaaet, at de fra Skovene længst bortfjernede kunde tilstaaes Jagtrettighed og skulde kunne indfri denne Rettighed; men de, som boe Skoven nærmest, kunne ikke faae den, og det er dog dem, som nærmest burde have denne Rettighed; de fleste Klager, som i denne Retning ere indkomne til Regjeringen, hidrøre vistnok fra dem, som grændse nær til Skovene, da de lide meest ved Vildtet. Det er ogsaa sagt, at Vildtet vil blive udryddet, hvis en saadan Frihed blev given ved Loven; men det troer jeg ikke. I Kjøbenhavn og Frederiksborgs Amt er der Skove paa 50,000 Tdr. Land, og i et saa stort District troer jeg ikke, at Vildtet blev udryddet; især

dersom man vilde cultivere det Inderste af Skovene, hvor de kunde finde Føde; men da der kun er lidt Græs inde i Skovene, og Moserne ere saa slet behandlede, at de kun give daarlig Græsning, er Vildtet nødsaget til at gaae ud paa Bondens Marker og der søge den savnede Næring; men dette er igjen Uarsag til, at Bonden lider mere Skade derved end nødvendigt, fordi Vildtet, som sagt, skal søge al Føde paa hans Marker. Jeg skal til Slutningen tillade mig en lille Bemærkning. Det er en ligefrem Følge af nærværende Udcast til en Jagtlov, at man ikke maa gaae udenfor sin Gaard med en Bøsse, og det vilde dog være besynderligt, naar vore Krigere om kort Tid komme tilbage, at de, som have faaet deres Bøsser hjære i Felten, da ikke skulde have Ret til at gaae udenfor deres Bopæl, for at gjøre et Forsøg paa at vedligeholde den erhvervede Færdighed, men, gjøre de det nu, ville Skovriderne strax komme og tage Bøsserne fra dem. Det er virkelig en Urimelighed, som ikke passer til de nærværende Tider. Af disse Grunde stemmer jeg mod Loven, saalænge Jagtretten ikke bliver mere almindelig end nærværende Udcast tilsigter.

Tsberning: Det forekommer mig, som om Loven, jeg mener ikke i sin nærværende Betskaffenhed, men som et Underlag for en Lovgivning i denne Retning, lidt efter lidt tegner sig tydeligere, thi, dersom jeg ikke har misforstaaet det, er det blevet indrømmet, at en almindelig Ret her i Landet er Rettigheden til at bære Vaaben; men nu ere jo alle Borgere her i Landet lige berettigede, og altsaa maa, uden at nogen Lovgivning egentlig behøver at træde imellem, det indskrænkende Forbud, som bestaaer til Gunst for enkelte Privates saakaldte Jagtret, være bortfaldet, og naar man nu ogsaa, som jeg med Fornøielse gjør, indrømmer, at det er bedst, at deslige Indskrænkninger ophæves ved positive Lovbud, er det vist ganske sikkert, at et positivt Lovbud, som ophæver denne Indskrænkning, maa finde Anslang og Understøttelse hos Regjeringen. At det hører hjemme i denne Lov, det troer jeg ikke vil blive nægtet, da det jo er indrømmet, at Indskrænkningen finder Sted alene for at oprette og holde den saakaldte Jagtret. Dette er vist et